

første øjekast lever hun op til alle fordomme om blondiner, både hvad angår tøj, sminke og attitude. Hun er sexet, langhåret, langbenet, udringet bluse og miniskørt. Hun smiler men siger ikke noget. Det er dog tydeligt, at hun følger med i alt, hvad der bliver sagt.

Lige bag ved Blondinen kommer Problemløseren. Han er en mand i begyndelsen af 50'erne, iklædt et pænt, mørkt jakkesæt, hvid skjorte, nypudsede sko og har en matchende attachemappe. Han taler med rolig og myndig stemme.

”Er der problemer?”

Igen begynder de at forklare i munden på hinanden, og Problemløseren lytter med nøgtern interesse.

”Ja, det ka’ man sgu’ vist godt sige.”

Kværulanten er først på banen igen.

”Jo, altså... han står og siger, at han skal giftes... altså klokken et... det’ jo snart...”

Buschaufføren klør sig lidt utilpas i nakken. Hans røde kinder blusser hektisk.

”Det’ for langt ude, mand.”

Indvandrerens tripper lidt rastløst frem og tilbage. Kværulanten ser på ham og nikker.

”Ja, nemlig, hørt! Det’ sgu’ langt ude, det her. Det’ da ikke vores problem, at han ska’ giftes.”

Brudgommen ser fortvivlet på Problemløseren, Blondinen og Den Alternative.

”Jeg kommer for sent, hvis ikke bussen kører mig hen til

kirken...”

Problemløseren nikker. Blondinen lytter stadig uden at sige noget. Den Alternative smiler bredt uden at vise tænder. Hun betragter Brudgommen med genuin interesse, trækker skuldrene op til ørerne, løfter brynene og trækker mundvigene nedad i noget, der ligner en udefinerbar grimasse.

”Elsker du hende?”

Brudgommen ser himmelfalden ud.

”Hvad?!”

”Ja. Elsker du hende?”

”Hvem?”

”Din kommende hustru, selvfølgelig.”

”Hustru?! Min kæreste? Om jeg elsker hende... Hvad har det med sagen at gøre?”

Den Alternative ser en smule såret ud og snerper munden sammen. Hun gestikulerer teatralisk med armene.

”Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi der er så mange, der begår den ulykkelige fejl, at de gifter sig uden ægte kærlighed.”

Der er nu ægte forbløffelse i hele forsamlingen. Kværlanten knejser hånligt med nakken.

”Hvad er det for noget ævl?”

Den Alternative ser på ham, oprigtigt fornærmet.

”Hvad mener du?”

Men nu er Brudgommen ved at være rimelig desperat og tager ordet, inden Kværlanten får svaret.

”HØR HER... Please! Jeg har et problem. Jeg skal gif-

tes...”

Han ser på Den Alternative.

”Ja, jeg ka’ godt li’ hende.”

Den Alternative smiler sit strålende, ’tandløse’ smil.

”Jeg tænkte det nok. Jamen, hvor er det dejligt!”

Brudgommen ser bedende ud.

”Hør her. Der er ikke ret meget tid... jeg skal være i kirken klokken et... Vil I ikke nok...”

Men endnu en gang bliver han afbrudt.

”Hun siger jo nok ikke ja uden dig, vel?”

Kværulanten griner hånligt og synes selv, han er vældig morsom. Indvandrereren trækker også på smilebåndet og tripper lidt muntert fra side til side. Nu kan Brudgommen ikke længere skjule sin vrede.

”SYNES I, DET HER ER MORSOMT, HVA’?”

Kværulanten og Indvandrereren gør ikke de store anstrengelser for at skjule, at de morer sig. Den Alternative tager ordet med læreragtig autoritet.

”Jeg synes aldeles ikke, det her er morsomt. Det er tydeligt, at den unge mand er kommet i en slem knibe.”

Brudgommen ved ikke helt, hvor glad han er for Den Alternatives støtte. Han begynder at trække i Æslet igen.

”Vil I ikke nok hjælpe mig med Æslet?”

Buschaufføren bliver urolig og trækker sine bukser længere op, end han plejer.

”Nej, altså... jo, altså... det’ er godt nok træls for dig, det her, det ka’ jeg godt se... men det går ik’... der skal altså ikke

noget æsel ind i min bus...”

Kværulanten klapper sejrssikkert i hænderne.

”Sådan! Så er den klaret. Lad os køre.”

Brudgommen ser desperat fra den ene til den anden.

”Nej... vent...!”

Nu henvender Den Alternative sig til chaufføren med en teatralsk mine. Hun rømmer sig.

”Undskyld. Hvis jeg lige må sige noget... nu kunne jeg jo ikke undgå at høre, at du sagde ’MIN bus’. Det er nu ikke helt korrekt.”

Kværulanten afbryder hidsigt.

”Hva’ fabler du om?”

”Det jeg siger, er, at han sagde ’MIN bus’, og det...”

”Ja, jeg hørte godt, at han sagde ’MIN bus’. Og hva’ så?”

Kværulanten hæver stemmen, og Den Alternatives ’tandløse’ smil er nu en anelse stift.

”Nu var det faktisk mig, der havde ordet, så hvis jeg lige må få lov at tale færdig.”

Der er måbende stilhed, og nu tager Problemløseren ordet.

”Hør. Jeg foreslår, at vi vælger en ordstyrer.”

Den Alternative nikker hurtigt med hovedet for at vise, at hun er enig.

”Ja, det er en god idé.”

Hun rækker ivrigt hånden i vejret, men inden hun når at sige noget, afbryder Kværulanten.

”En ordstyrer? Sig mig... hør her. Jeg har betalt min

busbillet, og jeg skal ind til byen. Vi skal sgu' da ikke ha' en ordstyrer."

Indvandrereren joiner Kværulanten.

"Me too, mand. Hvad sker der, mand?"

Buschaufføren klør sig i nakken.

"Ja, altså... og bussen er allerede meget forsinket, så..."

Nu rømmer Den Alternative sig meget højt.

"Jeg vil altså meget gerne sige noget..."

Kværulanten forsøger at standse hende, men hun taler nu så overdrevent højt, at han opgiver, i hvert fald for en lille stund. Hendes karakteristiske smil har fået noget bestemt over sig, og det samme har de gestikulerende arme.

"Tilbage til det, vi snakkede om lige før. Når chaufføren siger, at det er hans bus, så vil jeg gerne pointere, at bussen tilhører busselskabet. Det er en offentligt ejet institution. Altså drevet for skatteydernes penge. Det vil sige os..."

"Helt ærligt? Hva' er det for noget fis?!"

Kværulanten knejser stift med nakken, men nu begynder Den Alternative at se rimeligt forarget ud.

"Det er yderst irriterende, at du afbryder hele tiden... som skatteydere har vi alle sammen noget at skulle have sagt. Buschaufføren er kun ansat."

Nu begynder Indvandrereren at trippe utålmodigt på stedet og peger på chaufføren.

"Det' sgu' da ham, der kører bussen, mand. Det' da ham, der bestemmer, mand!"

Den Alternative lægger armene over kors.

”Det er jeg ikke enig i. Vi lever faktisk i et demokrati.”

Nu renser Kværulanten munden med tungen og suger demonstrativt lidt luft ind og ud mellem tænderne.

”Hold da kæft! Her har man betalt for sin busbillet, og hvad sker der? Der kommer en eller anden tilfældig fyr, der er lænket til et æsel, og forlanger at blive kørt til en eller anden afsidesliggende kirke, bare fordi han skal giftes. Og så står der en eller anden moster og siger, at vi alle skal bestemme, hvor bussen skal køre hen.”

Indvandrerens rocker lidt med hovedet frem og tilbage.

”Det’ for vildt, mand!”

Nu samler Problemløseren al sin myndighed og tager ordet.

”Jeg tror, det ville være en fordel, hvis vi forsøger at løse problemet i fællesskab.”

Men Kværulanten er fløjtende ligeglad med enhver form for fællesskab.

”Hvorfor skal VI løse HANS problem? Han er sgu’ da selv ude om det. Hvorfor skal det gå ud over MIG, at han er lænket til et æsel?!”

Den Alternative ser noget mere tilfreds ud nu, hvor Problemløseren deltager aktivt i debatten.

”Den unge mand har jo ikke selv bedt om at blive lænket til et æsel.”

Nu slår Indvandrerens sig let på panden.

”Hey mand... det’ da ham selv der har drukket sig så pisselam, mand.”

Problemløseren holder sin attachemappe lidt tættere ind til kroppen.

”Hvad nu, hvis vi forsøger at hjælpe den unge mand med at fjerne håndjernene?”

Blondinen, der indtil nu har været helt stille, tager en hårnål ud af sit hår og bøjer den. Hun forsøger at dirke låsen op, men Kværulanten brokker sig bare endnu mere, tydeligt irriteret.

”Hvad nu... hvad laver hun? Jeg har sgu’ betalt min busbillet... jeg skal ind til byen.”

Indvandrerens står og tripper rastløst.

”Jeg har sgu’ også travlt, mand.”

Den Alternative står et øjeblik og vurderer situationen. Så får hun en bekymret rynke i panden.

”Der er bare ét problem... hvis og såfremt det er muligt at fjerne håndjernene, så kan vi ikke bare efterlade Æslet her alene.”

”Sikke noget sludder!”

”Ja, det’ for vildt det her, mand!”

”Det er aldeles ikke noget sludder eller for vildt. Det ville være dybt uetisk og ikke mindst farligt for dyret.”

”Hør, moster, hvilken planet er det lige, du kommer fra?”

”Hvad mener du? Jeg er bange for, at jeg ikke forstår dit spørgsmål.”

Den Alternative snerper munden sammen, og Kværulanten slår arrogant ud med armene.

”Sig mig, forstår du ikke dansk, eller hva’? Jeg spørger

dig, hvilken planet du kommer fra?”

Den Alternative er nu tydeligt indigneret.

”Jeg forstår dansk ganske udmærket, tak.”

Nu hæver selv Problemløseren stemmen.

”Hør. Er der nogen, der har mulighed for at tage sig af Æslet og finde ud af, hvor det hører hjemme?”

Undvigende stilhed. Den Alternative tager ordet.

”Normalt ville jeg gerne være behjælpelig, men jeg har en aftale med min aura-soma-terapeut.”

”Din aura hvad for noget?! Kommer I måske fra samme planet, eller hva’?”

Kværulanten griner råt, men Den Alternative værdiger ham hverken et blik eller et svar. De ser et øjeblik på hinanden alle sammen.

”Jeg har et vigtigt møde, jeg skal til.”

”Jeg skal mødes med mine kammerater, mand!”

”Hør lige, det’ da ikke vores problem. Han må sgu’ da selv rode sig ud af det. Jeg gider i hvert fald ikke rende rundt med et æsel...”

”Kunne det være en løsning, hvis vi binder Æslet fast et sted og ringer efter nogen, der kan hente det?”

Problemløseren forsøger virkelig at løse problemet, men Den Alternative trækker på det.

”Det er bare det... der er en mulighed for, at det kan komme fri. Tænk, hvis der sker noget med ham?”

Kværulanten ryster utålmodigt på hovedet og vender sig mod Blondinen, der stadig forsøger at dirke låsen op.